

Karen Traviss: Kétélű fegyver (Fordította: bimi12)

„Hogyan tudsz megtanítani egy klónt néhány hónap alatt arra, amit egy rendes embernek egy életbe telik megtanulni?” – Palpatine Császár Vader Nagyúrhoz.

YINCHORR, KÖZÉPSŐ GYŰRŰ: BIRODALMI KIKÉPZŐ KÖZPONT

Egy halotthoz képest, Sa Cuis fénykard-forgató technikája még mindig elég jó volt. Vader Nagyúr meglendítette a pengéjét és a két vörös energiasugár végigszántott egymáson.

Cuis – vagy legalábbis az egyik klónja – körözött, és Vader utánozta, állandó távolságot tartva kettejük között. Nem állt szándékában újra megölni a merénylőt. Az arkaniai mikrobiológusok több mint egy évet töltöttek azzal, hogy megteremtsék a Sötét Jedinek ezt a klónját és hatalmas pazarlás lett volna elpusztítani őt vagy bármelyik másikat öt testvére közül pusztán azért, hogy bizonyítsa felsőbbrendűségét.

Azon kívül, ők emberek voltak. Vader igyekezett ezt nem szem elől téveszteni. Ha ostoba és kiszámítható katonákat akart volna, droidokat rendelt volna a Birodalmi Hadsereg számára.

Tudatában volt, hogy két ember is feszülten figyeli a párbajt a kicsivel az edzőterem padlója fölött elhelyezett emelvényről; a mestere Palpatine Császár, és az ő egyik szárnysegédje Erv Lekauf hadnagy. Elméje egy része érzekelte Lekauf kényelmetlenségét, amiért olyan közel volt a Császárhoz anélkül, hogy Vader ott lett volna az oldalán.

- Elég – mondta Vader és kikapcsolta a fénykardját. A Cuis klón is lekapcsolta a pengéjét, de gyanakvóan nézte Vadert amíg vissza nem vonult és hagyta, hogy a klónok az oktatóval folytassák a fénykard-gyakorlatot. Vader elégedett volt. A klónok megőrizték az Uralkodó szerencsétlen Kezének

– akinek a génállománya most már az övék volt – minden gyorsaságát és éles reflexeit. Remélte, hogy valahogyan örökölték a kivételes hűségét is.

Kíváncsi vagyok, vajon tudta-e a Császár, hogy Cuis sosem fedte volna fel, hogy az ő Keze volt. Érdekelne, vajon a mesterem értékeli-e ezt a fajta tiszteletet, vagy csak elvárja?

Vader visszament az pódiumhoz és figyelte, ahogy a klónok tovább folytatják a fénykard-gyakorlatukat. Átismételték a védekezést és a gyors visszavágást, a kontrázást és az ismétlő vágást miközben pengéik vörösen vibráltak. A tátongó terem visszhangzott a fénykardok halálzúgásától és a páncéllemezek csattogásától; egy kombináció amit Vader páratlanul izgalmasnak talált. Az oktatójuk Palpatine egy újabb Keze volt a sok közül – egy Sheyvan nevű merénylő, akit legalább úgy vonzottak a vibropengék, mint a jóval hagyományosabb fénykardok.

Vader fel-alá járkált a teremben, alaposan szemügyre véve a gyakorlatozó párokat. A Kezek gyakran gondolták, hogy ők voltak az egyedüli személyi orgyilkosok Palpatine szolgálatában és legtöbbször nem örült, amikor rájött, hogy mégsem. És úgy tűnt Sheyvan is ehhez a többséghez tartozik. Ahogy időnként Palpatine-ra nézett, a szemeiben inkább vád volt, mint rajongás.

- Az embereknek hinniük kell, hogy egyedülállóak -, mondta Palpatine csendesen. Mindig lehalkította a hangját, így véve rá másokat, hogy figyelmesen hallgassák. – És a nőknek is. Mindannyian szeretjük hinni, hogy különlegesek és nélkülözhetetlenek vagyunk. Ez nagy motivációt jelent.

Vader néha gyanította, hogy Palpatine az érzelmeinél többet is ki tudott olvasni.

- Te rávétél, hogy úgy érezzem, egyedül is legyőzném a Jedi Tanácsot, mester.

- És így is volt, nemde?

Vader csak egyszer gondolkodott el azon – és soha többé -, vajon hogy alakult volna az élete, ha nem rontotta volna meg Palpatine ígérete, hogy ő a Jedi Tanács egyetlen tagja, akiben megbízhatott. Ez igaz volt, igen. De ha ellenállt volna, Padmé akkor is meghal. Most legalább megvolt hozzá az ereje és a rangja, hogy olyanná formálja a galaxist, amilyenné akarta – rendezetté. És ezt fel is használta. Minden nap egyre többször használta.

- Az emberek nem csak különlegesnek szeretnék hinni magukat – mondta Vader. – Azt is szeretnék hinni, hogy bízhatnak valakiben.

Palpatine sárga szemei semmilyen reakciót nem árultak el, ahogy Sheyvan kellemtelensége miatt sem tűnt nyugtalannak. A körülötte lévők csalódottságának nem volt jelentősége, amíg meg nem szűntek szolgálni a céljaikat, aztán pedig megszabadultak tőlük.

Tőlem nem fogsz megszabadulni, mester.

- Egy nap talán létrehozom a Sötét Jedik légiját – mondta Palpatine, mintha csak most jutott volna eszébe az ötlet. – Nagy lehetőség rejlik bennük. Ez a Cuis megtisztelve érezné magát, ha látná mi lett belőle.

Mintha az Uralkodó soha nem ismerte volna Cuist. Vader sohasem említette, hogy tudta, Palpatine küldte Sa Cuist azért, hogy megölje őt. *Egyszer sem nevezett volna meg téged, mesterem. Még akkor*

sem, amikor felajánlottam, hogy megkímélem az életét. Pontosan ezt várom el a katonáimtól. Hűséget.

Vader sohasem vette magára a merényletkísérletet. Ez is a felkészülésének része volt. A Sith mesterré váláshoz vezető útnak nehéznek kellett lennie, mert a vele járó hatalom nem a gyengéknek vagy a lustáknak volt való. Vader megértette ezt.

Lekauf – aki hűséges volt, értelmes, és nem rendelkezett semmilyen különleges képességgel azon túl, hogy jól bírta a kemény munkát – a könyökénél lebegett, nyugtalanságot árasztott magából. Számára is hoztak létre klónokat, de nagyon sokat tett, hogy láthassa őket. Még képezte is őket. Most éppen az értékelésük folyt és minden főbb készség vizsgáján átmentek, kivéve a közelharcot.

- Még mindig idegesnek tűnik – mondta Vader.

- Nem, uram.

Lekauf hat hónapot töltött a klónjai képzésével ezen a szárnalmas, terméketlen kőgolyón. Ha megfeleltek a szemlén, végre visszatérhetett a Coruscantra. Egyértelmű volt, mik a félelmei.

- Ön nem látta a feleségét és a gyermekeit hat hónapja és aggódik, hogyha a klónjai nem válnak be, újabb hatot tölt itt – mondta Vader.

Lekauf nyelt egy nagyot és bólintott. – Igen, uram.

A bátor őszintesége azon tulajdonságok egyike volt, amelyek egyaránt tették a klónok jó mintájává és kiképzőjévé. Vader emlékei valakinek az elvesztéséről, aki kedves volt számára – az emlékek, amelyeket megtanult elrejtani és elzárni, most már majdnem fájdalommentesen – visszhangoztak válaszul.

És bízom is benned, Padmé. Immár gyakorlottabb vagyok az árulás kezelésében.

- Hamarosan láthatja a családját – mondta Vader.

Lekauf az edzőterem ajtaja felé nézett. A harmincas éveiben járó, erőteljes felépítésű ember volt, lehetetlenül nyílt arccal és csapzott, világosbarna hajjal.

- Mindig aggódom, hogy csalódást okozok önnek, uram. De amikor látom, mire képesek a Sötét Jedik, elcsodálkozom, hogy tudnák velük valaha is felvenni a versenyt az átlagemberek.

- A rohamosztagosoknak sosem kell majd Jedikkel harcolniuk – mondta Vader. – Csak Lázadókkal.

Lekauf beszívta a levegőt és visszatartotta a lélegzetét, ahogy a hat klón belépett. Vader meghallotta, bárhogya is próbálta a férfi elfojtani. Úgy néztek ki, ahogy Lekauf maga is egy pár évvel korábban, ugyanazzal az állandó optimizmussal az arcukon. És, Vader remélte, hogy ugyanolyan hatékony katonák is.

A klónok, akik ugyanazt a birodalmi páncélt viselték, mint a Cuis csoport, felsorakoztak az emelvény előtt és tisztelegtek. Az áthelyezésüktől fogva rohamkiképzésen voltak, hogy alkalmas katonákká tegyék őket, akik bármelyik hadseregben szolgálhatnak, de Vader azt akarta, hogy ennél is jobbak

legyenek. Szükséges volt, hogy elérjék a kaminóiak által klónozott katonák szintjét, mert még mindig ők tették ki a rohamosztagosai nagy részét.

- Nincs több fénykard – robbant keresztül Vader hangja az edzőtermen. – Használjanak duracél botokat. Ez egy gyakorlat. Nem akarok komoly sérülést.

Palpatine nagyon lassan fordította oda a fejét, hogy ránézzen. Vader az övébe akasztotta a hüvelykujjait a kifogásra várva.

- Hogy tudod letesztelni, hogy alkalmasak-e, ha hátráltatod őket? – Palpatine hangja lágy volt és sokat sejtető, mint mindig, amikor tervezett valamit. – Ez nem számít engedménynek?

- Nem, mesterem. Ez csak valóságosabb körülményeket teremt a teszthez – állta meg a helyét Vader. – Csak a Lázadókkal szemben kell jól teljesíteniük, akik nem erőhasználók, csak egyszerű emberek.

Palpatine két szívdobbanásnyi ideig hallgatott, ami a rosszallás jele volt nála. – Jól van.

Vader odahívta Sheyvant, hogy csatlakozzon hozzájuk az emelvényen, így megtisztítva az edzőterem szintjét a harchoz. A klónok szembeálltak egymással: minden Cuishoz egy Lekauf.

- Kezdjék – mondta Palpatine.

Lekauf ismét nyelt egyet.

A klónok egymást csépeltek két kézre fogva a duracél rudakat. Aztán fém tört, ahogy a botjaik egymásnak ütődtek, miközben azért viaskodtak, hogy visszaszorítsák a másikat. Egy Lekauf klón, akinek a NELE név volt a mellvértjére festve, alacsony ívben maga felé húzta a botját, hogy kibuktassa az ellenfelét. De amint a férfi elterült a hátán egy mozdulattal ismét talpra szökkent és átdobta a Lekauf klónt majdnem az edzőterem teljes szélétében egy masszív erőlkéssel. Az a falnak ütközött – a hátpáncélja becsapódásától visszhangzott a terem -, majd talpra küzdötte magát és megrázta a fejét, hogy kitisztuljon.

A többi öt Cuis klón eltette a botját és egy egyszerű mozdulattal forogva repítették ki ellenfeleik kezéből a fegyvert. Minden Lekauf klónt a földre döntöttek és egy láthatatlan kéz oda is szorította őket.

Nagyon rövid bemutató volt. Lekauf úgy látszott, beletörődött a végzetébe – a kezeit összekulcsolta a háta mögött, a tekintetét pedig egyenesen előre szegezte.

- Egy emberről sem képzelném, hogy le tud győzni egy Jedit megfelelő fegyverek nélkül – mondta Palpatine.

Vader nem volt biztos benne, hogy ez a kudarc eldöntése vagy csak egyszerű észrevétel. Lekaufra pillantott.

- Nem, mester – mondta, az Uralkodónak címezve szavait, de a szárnysegédjére nézve. – talán meg kellene próbálnunk még egyszer úgy, hogy nem engedélyezzük számukra az Erő használatát.

- Nem, eleget láttam – Palpatine még jobban az arca fölé húzta a csuklyáját. – Elviszem a Cuis klónokat és tovább képzem őket. A te Lekauf csoportod talán még hasznosnak bizonyul más küldetések során.

Klónozzhatnánk egy egész hadsereget is a Cuis féle mintából. Tudjuk, mire képesek. De egy katona az állandó edzések terméke. Látniuk kell éles helyzeteket is.

- Javaslom, hogy helyezzük mindegyiküket aktív szolgálatba, hogy lássuk, miként válnak be – mondta Vader.

Palpatine ismét megállt.

- Igen. De mindenképpen rendelj az Arkaniai Mikrotechnológiáktól egy zászlóaljnyi Cuis modellt. Le vagyok nyűgözve, hogy milyen sokat megőriztek a klónok a képességeiből az Erő terén.

Lekauf klónjai talpra álltak és a kezeiket a hátuk mögé kulcsolva pihenőállásban várakoztak.

- Ez azt jelenti, hogy visszatérünk a Birodalmi Központba? – kérdezte Lekauf, aki képtelen volt leplezni a keserűségét.

- Igen, hadnagy, azt jelenti – Vader felgyorsított és Lekaufnak sikerült felvenni a tempót. A hat klónja összeszedte a sisakokat és a fegyvereket, és követték őt, ahogy a Cuis csoport is. Sheyvan ment leghátul, aki sértődöttnek látszott.

- Elnézését kérem a teljesítményünkért, uram – mondta Lekauf.

Vadernek feltűnt a teljesítményünkért szó használata.

- Nem veszem számításba, hogy elbuktak a közelharcban, amíg nem látom, hogy küzdenek hétköznapi emberek ellen.

- Ön végtelenül nagylelkű, uram.

Nem, ez nem nagylelkű volt; csak fair. A Cuis klónok elleni tesztet pusztán a kíváncsiság szülte, és nem adott okot arra, hogy alkalmatlanná nyilvánítsák őket. Vader nézte, ahogy felmennek a Lambda osztályú siklójának rámpáján és felfigyelt rá, hogy, még amikor mindannyian sisakot viseltek is, meg tudta különböztetni a Lekaufokat a Cuisoktól már csak a viselkedésük és a fegyelmezett, egyidejű lépéseik alapján is. A Cuis klónok inkább atléták módjára mozogtak, mintsem katonákként, és – képtelen volt nem észrevenni –, hogy nem egyszerre meneteltek.

- Élénkebben – mondta Lekauf élesen, szokásos, csalhatatlan pontosságával ösztönösen tudva, mire gondol Vader.

***

A HADTEST PARANCSNOKÁNAK NAPPALI KABINJA, ST-321-ES SIKLÓ, ÚTON A BIRODALMI KÖZPONT FELÉ

- Azt hiszem, jobb lenne, ha a Cuis zászlóaljat a közvetlen parancsnokságom alá rendelnénk – mondta a Császár hátradőlve Vader ülésében, ahogy a sikló a hiperűrbe ugrott.

Vader nem vett tudomást arról, hogy megsértette a területét, egyszerűen csak megjegyezte a tény, miszerint a mestere vette a fáradságot, hogy megtegye. Ez csak egy újabb kis teszt volt, része az állandó ösztökélésnek és szurkálódásnak, amit azért talált ki, hogy hataloméhessé tegye Vadert, és elég dühössé ahhoz, hogy elvegye azt. Ezer apró fenyegetés táplálná benne a sötét oldalt, de néha úgy tűnt, a Császárnak ez inkább a sportról szól, mint a tanításról.

Nem kell, hogy fenntartsd az éberségem, mester. Nem felejttem el, mi hajt engem.

- Akkor hát nem a gyalogság részét fogják alkotni, mester?

Palpatine hangja kicsivel keményebben szólt.

- Tudom, hogy irányítsak egy hadsereget, Vader Nagyr.

- Úgy értem, a Cuis klónok valójában mind Kezek, így ideálisak a különleges akciók végrehajtásához.

Az Uralkodó elfogadott egy pohár vizet Lekaufftól, aki úgy tűnt, sohasem találja rangon alulinak a szolgál feladatokat.

- Igen, úgy kell kiképeznem őket, hogy sokféle feladatot tudjanak végrehajtani.

Vadernek továbbra is sikerült elkerülni a szavakat, amelyek most már mindig ott lógtak köztük.

- Cuis a végsőkéig hű volt a mesteréhez. A nevét sem fedte volna fel.

- Egy dicséretes tulajdonság, ami remélem a klónjaiban is megtalálható.

- Talán a génjeikben van, de ösztönözni is lehet őket rá.

És meg is lehet törni. Vader arra az emberre gondolt, aki egykor volt – igen, már nem érzett fájdalmat, csak eleven, dühös céltudatosságot – és azokra, akiket szeretett, de elárulták őt. Még mindig újra tudta teremteni a csalódottságnak azt a hideg, összpontosító érzését, amikor rájött, hogy Palpatine küldte Cuist és az egyetlen dolog, amiben biztos lehet, hogy megteszi, hogy az állandó veszély forrása lesz. Annak a tudata, hogy igazából mennyire egyedül volt, talán erősebbé tette őt, de nem bátorította. Gyanította, hogy ezért vette magát körül ennek a világnak a Lekauffjaival – nemcsak, mert a hűséges katonák jó katonák voltak, hanem, mert megnyugtatta énjének azt a kis részét, ami Anakin volt, azt a részét, amely még mindig elég hasznosnak tűnt ahhoz, hogy ne nyomja el. Lekauff megnyugtatta: egy férfi, aki szerette tudni hol állt, egy férfi, aki egyszerűen csak ki akart tűnni és egy jól látható célra vágyott az odaadásáért cserébe.

Te nem fogsz csalódást okozni. Túl sokan ábrándítanak ki.

- Hadnagy – mondta Palpatine túlnézve Vaderen oda, ahol Lekauff állt türelmes csendben. – Miért hűséges ön Vader Nagyrhoz?

Lekauff, aki általában kényelmetlenül érezte magát Palpatine körül, kissé ellazult. Vader érezte. Lekauff kételyei és indulatai ritkán mutatkoztak az arcán, de voltak neki, Vader mindig megérezte őket és néhány esetben rájuk támaszkodott, hogy megértse, mi történik a Birodalmi Hadseregben.

- Engedelmevel, uram – mondta Lekauff és Vaderre nézett. – Azért, mert a Nagyr sohasem kéri olyasmire az embereit, amit ő maga ne tenne meg.

- Dicséretes – mondta Palpatine.

Őszinte, gondolta Vader. Mondhatta volna, hogy a Birodalom minden, ami számára szent és én az eszköze vagyok. De katonaként válaszolt.

A Császár visszafordult és a vizét kortyolgatta, de Lekauf továbbra is mozdulatlanul állt. Nem ült volna le, csak ha Vader már helyet foglalt. Vader már hozzá szokott ehhez és néha úgy kellett parancsba adnia, hogy üljön le, pedig egyértelmű volt, hogy szüksége van rá.

- Hívja fel a feleségét, Lekauf – mondta. – Közölje vele, mikor érkezik.

Az izgalom rövid időre fellobbant Lekauf lelkében és egy pillanatra fénybe borította az Erőt.

- Köszönöm, uram. Köszönöm.

Lekauf tisztelgett és eltűnt a pilótafülke zsilipjén át. A mester és tanítványa csendben maradtak, amíg hallótávolságon kívül ért.

- Állandóan meglepsz azzal, hogy így elfogadod a... szánalmat – mondta Palpatine, valahogy sértéssé formálva a szót.

- Motivációt – mondta Vader, vakmerően kijavítva Palpatine-t és remélte, mestere nem gondolta, hogy ezzel sikerült kicseleznie őt. – Értelmetlen lenne megtagadni Lekauftól egy ilyen apróságot. Ha önmagáért gyakoroljuk a hatalmat, azzal semmit sem érünk el. Ha tudjuk, mikor hagyjunk fel vele, azzal igen.

- Rávenni az embereket, hogy a kedvedre akarjanak tenni fontos képesség – felelte Palpatine. – És te egyre jobban értesz hozzá. Lenyűgöző, nemde? Látni a beleegyezésed iránti vágyat?

Á, tehát élvezte. Ez az ő sportja volt. Ez többről szólt, mint a politikai hatalom gyakorlása. Szerette a rabigájában látni az embereket – a tehetetlen, kisebb embereket.

Vader elhatározta, hogy neki az is elég, ha egyszerűbb ember lesz, aki az erőre és a tisztaságra támaszkodik. *A játékaid iránti szükségleted egy nap a vesztedet okozza majd.*

Vader helyet foglalt a szemközti székben – ami általában az első tiszté volt – és azzal töltötte az idejét, hogy behozza a lemaradását a Külső Gyűrűben lévő Birodalmi bázisok jelentéseivel.

Rövid, eseménytelen repülésnek ígérkezett. És az is volt, egészen addig, amíg valami bizseregni kezdett a torkában és felnézett, kezével ösztönösen a fénykardjáért nyúlva. Aztán vörös harci riadó világította meg a válaszfalat és a vészjelző szinte megsüketítette.

Palpatine – még mindig jeges nyugalommal – a legközelebbi asztalra helyezte a poharát és megnyitott egy kommcatornát a pilótafülkébe.

- Mi a probléma? – kérdezte.

Statikus zúgáson kívül semmi nem hallatszott a komm másik végén. Vader már a zsilipben volt, Erő-érzékeivel áttörve azon, ami tömítőanyag és füst rétegeinek tűnt, hogy tisztán érezze azt, amit összehangolt erőfeszítéssel próbáltak elrejtteni előle. A Sötét Jedik fellázadtak, próbálva leplezni előtte szándékaikat, de annyit is elég volt tudnia, hogy nem tervezték hűségeseknek maradni hozzá.

Valószínűleg már jöttek is érte.

Úgy tűnt, a Cuis klónok még mindig a mintaegyed küldetésén dolgoznak.

***

Vader kivont karddal lesietett a pilótafülkébe vezető folyosón, a harci riadó pulzáló vörös fénye visszaverődött a páncéljáról. Lövést hallott.

Elővette a komlinkjét.

- Lekauf, mi történik?

- A Cuis klónok megölték a pilótákat és elfoglalták a hajó teljes elülső részét, uram – egy sugárvető lövése vágott a hadnagy szavába. – Csak én, a klónjaim és a navigációs tiszt vagyunk itt hátul. Próbáljuk kirobbantani a zsilipeket a válaszfalon.

- Várjon még.

- Nem hiszem, hogy le kéne jönnie ide, uram.

- Elbánok velük.

- Engem akarnak.

- Úgy tűnik, Sheyvan az Uralkodót szeretné, nem önt, uram.

Vader érezte, hogy a sikló meginog, mintha hirtelen pályamódosítást hajtott volna végre. Visszasietett a nappali kabinba, hogy megnézze a navigációs kijelzőt és megtudja, merre mennek. A sikló visszafelé tartott a Külső Gyűrűbe. Palpatine még mindig nyugodtan ült a székében, fénykardjának markolata az ölében pihent.

Egy gondolat villant át Vader agyán. Óvatosan fogalmazta meg.

- Ez egy éles gyakorlat, amiről jobbnak láttad, ha nem szólsz nekem, mester?

- Nem – mondta Palpatine.

Mégiscsak egy újabb játék. Valószínűleg megbízta a Cuis klónokat, hogy öljenek meg.

- Veszélyben vagy, mester.

- El tudok bánni hét Sötét Jedivel, Vader Nagyúr. Amivel viszont egyikünk sem tud elbánni, az az úr vákuuma. Inkább gondoskodjunk róla, hogy ne keletkezzen rés a hajótesten.

- Hét – mondta Vader. – Akkor hát a saját Kezedet is közéjük sorolod.

- Sheyvan vagy halott, vagy részt vesz a lázadásban, mely esetben mindenképpen meg fog halni.

A Lambda kis jármű volt - orrtól farig húsz méter – és Palpatine ugyanolyan jól tudott harcolni a nappali kabinból az Erő segítségével, mint amikor az ellenfelei a fénykard hatótávolságán belül voltak. Vader számára a Császár nyugodt reakciója néma bizonyítéka volt annak, hogy tudta, ő maga

nincs veszélyben, de a tanítványa igen. És hirtelen neheztelt rá, amiért veszélyeztette a legénységét, akik ennél jobbat érdemeltek.

- Ezt én elintézem, mester. Szükségtelen, hogy te is belekeveredj. – *Ne gördíts akadályokat az utamba. Ne próbálj tovább tesztelni. Maradj ki ebből a harcból.* – Lekauf és én rendet teszünk.

Vader visszasietett, le a folyosón és a válaszfaltól a tat felé eső egyes zsilipkamrába érkezett. Füst és lézerlövedékek szaga töltötte meg a levegőt; Lekauf, a navigációs tiszt Pepin és a Lekauf klónok ládákat pakoltak egymásra fedezékként és felváltva tüzeltek a zsilipre és próbálták szétválasztani a szárnyakat egy duracél rúddal.

- Ha nem Jedik lennének ennek az ajtónak a túloldalán, már kinyitottuk volna – mondta Pepin, az erőfeszítés miatt morgolódva, ahogy teljes súlyával a fémrúdra nehezedett.

- Sheyvan az, uram – mondta Lekauf. – Ő vezette a klónokat.

Vader a zsiliphez ment, egy ellentmondást nem tűrő kézmozdulattal eltolta Pepint az útból és ökölbe szorított kezével kétszer a duracélra csapott.

- Sheyvan, adja fel. Nem győzhet le engem.

Sheyvan hangja halk volt. Vader felerősített hallása azonban tisztán ki tudta venni a szavakat, még a nehéz duracélon keresztül is.

- Elárult minket – mondta Sheyvan. – A Császár mindnyájunkat elárult.

- Nyissa ki ezt a zsilipet.

- Kihasznál minket, Vader Nagyúr. Hát nem érti?

Ó, igen, hogyne érteném. És széttéphetném ezt a zsilipet a puszta akaratommal, de többet szeretnék hallani. Honnan vette a bátorságot, hogy szembeszálljon Palaptine-nal?

- Azt mondtam, nyissa ki a zsilipet.

- Elhitesi velünk, hogy mi vagyunk az egyetlen Keze, amíg rá nem jövünk – eldobja az életünket, Vader Nagyúr, és a hűségünk ennél többet ér.

Természetesen. Ahogy az enyém is többet ért. Kire vagyok még mindig dühös – Palpatine-ra vagy Kenobira? Melyik mesterem okozott nagyobb csalódást?

- Cuis klónok! – kopogtatta meg ismét a zsilipet. – Nem rendelkezhetek a mintaegyedetek emlékeivel. Miért érzitek magatokat annyira elárulva, hogy fenyegezzétek az Uralkodót?

Egy halott ember hangja válaszolt, kissé másabb hanghordozással, Sheyvanéval.

- Ahhoz az emberhez vagyunk hűek, aki kiképzett minket, Vader Nagyúr.

- Félelmetes – mondta Lekauf. – Ügyes húzás, hogy ellenünk fordította a tulajdonságaikat.

A hűségük nem volt vitás, és Vader helyesen ismerte fel ezt a tulajdonságot Cuis-ban; de nem számított rá, mennyire elárulva érzi magát Sheyvan amikor felfedezi, hogy nem ő az egyetlen Kéz és, hogy mi történt Cuis-szal.

De Palpatine-nak tudnia kellett, hogy ez a reakció várható volt. Vajon ő rendezte így, egy elkeseredett embert bízott meg a Sötét Jedik kiképzésével, akik nagy valószínűséggel az oktatójuk ügye mellé állnak? Lehet, hogy befolyásolta Sheyvan elméjét? Vader nem tudhatta, milyen sokrétűek voltak Palpatine cselszövései, csak azt, hogy már belefáradt azokba.

Lekauf-nak igaza volt. A hűség kétélű fegyver. Kár, hogy e pillanatban ellene dolgozott.

- Vader nagyúr – mondta Sheyvan. – Vader Nagyúr, segítsen nekünk megdönteni Palpatine-t. Ön uralkodhatna helyette.

Igen, ki fogom semmizni őt. De most még nagyon hamar lett volna, túl hamar. Vader egy pillanatilag mérlegelte a dolgot. Megfordult, látta, ahogy Lekauf őt nézi, és elvetette az ötletet.

- Álljon félre és hagyja, hogy kinyissam ezt a zsilipet, hadnagy.

A Cuis klónok meghallották. Úgy érezte, az egyik közelebb jön a zsiliphez.

- Ha megpróbálja lerohanni a pilótafülkét – kiáltotta -, túlterheljük a lézerágyút és elpusztítjuk a hajót.

Lekauf bólintott.

- Meg tudják csinálni, uram – mondta csendesen. – Ők irányítják az egész fegyverrendszert.

- Akkor biztonságosan kell őket semlegesítenünk.

- Számukra biztonságosan?

- Nem, számunkra.

- Ha készen áll arra, hogy egy darabig kibírja a létfenntartó rendszerek nélkül, uram, valószínűleg ki tudom kapcsolni az energiaellátást az egész hajón – mondta Pepin. – A generátor a zsilip felénk eső oldalán van.

Az megbénítaná a lézerágyúkat. Ez azt jelentette, hogy sötétben kéne harcolniuk, de mind Vader, mind a klónok sisakjába voltak beépítve fejlesztések, amelyek lehetővé tették, hogy infravörösben és kevés fény mellett is jól lássanak. Pepin pedig majd kibírja valahogy.

- Még ha lekapcsoljuk is az energiát, náluk vannak a fénykardjaik, uram – mondta Lekauf. – Nagyon jók a lézerlövedékek visszaverésében, a nagyobb tűzerjű fegyverek pedig mindenképpen lyukat ütneek a falon.

- Van valamim, amit bajos lesz visszaverniük – mondta Nele, a Lekauf klón, akit keresztüldobtak az edzőtermen. Felemelt egy hatalmas karabélyt, amin egy hengeres üreg emelkedett ott, ahol a hagyományos sugárvetőkön az optikai távcsőnek kellett volna lennie. – Instant rostonsült.

Lekauf feszültnek látszott egy pillanatra.

- Egy lángszóró, uram. Neki van igaza. Jobb, ha szénné égetjük a részleget, mintha átlukasztjuk. Azon kívül, gyors is.

Vader nem tudta elképzelni az ultra-hivatalos hadnagyot, ahogy olyan szófordulatokat tanít a klónjainak, mint az instant rostonsült, de úgy tűnt, volt egy oldala, amit ő még nem látott.

- Egy hajón a tűz jelenti a legnagyobb veszélyt.

- Még mindig nem olyan veszélyes, mintha hagyjuk, hogy felrobbantsák a siklót, uram.

- Rendszerben – mondta Vader. Használhatta az Erőt, hogy megfékezze a károkat, ha kellett. Egy közelgő jelenléte érzékelve körülnézett és meglátta Palpatine-t, amint nyugodtan állt a folyosó végén és egyszerűen csak: figyelt. – Készüljenek.

Vadernek nem tetszett, hogy így elpazarolják a Cuis klónokat. De ez most túlélés kérdése volt, és ha egy Kéz a Császár ellen fordulhatott – az ember ellen, aki eredetileg ösztönözte az odaadását -, akkor a tanoncaiba is belenevelte, hogy megtegyék ugyanezt.

A klónok mindig gyorsan tanultak. Ez szintén egy kétélű fegyver volt.

***

Palpatine a folyosó végén maradt, amely teljes hosszában végigfutott a Lambda jobb oldalán. Egy vibráló energiamezőt vetített maga elé, csendesen kijelentve ezzel, hogy nem kíván részt venni a küzdelemben.

- Bízom benned, Vader Nagyúr.

Ez a trükk nem hat rám többé, mester.

- Én pedig bízom az embereimben – Vader láthatta Lekauf nehezen kontrollált arcvonásain, hogy az Uralkodó most egyáltalán nem ébresztett benne tiszteletet. Ez egyszer, végre volt valaki, akit úgy látszott, nem képes eltölteni a vággyal, hogy a kedvében járjon és Lekauf, úgy tűnt ugyanazt érzi, mint Vader. Nyugtalanító volt ezt látni egy átlagemberben.

Pepin hidrokulccsal a kezében állt, készen arra, hogy lekapcsolja a sikló hajtóműveit és generátorát. Lekauf alakzatba rendezte a hat klónt a zsilip mindkét oldalán, készenlétben tartva a lángszórókat és a sugárvetőket.

Vader hátrébb lépett. Amire szükségük volt, az nem annyira a harctudása, mint inkább az a képessége, hogy meggátolja, hogy a Sötét Jedik az Erőt használják. Majdnem biztos, hogy a veszélyérzetük olyan éles volt, mint az övé; és heten együtt kinyúlhattak a zsilipen túlra, hogy akadályozzák Pepint vagy a klónok bármelyikét.

Nagy levegőt vett és összpontosított, kizárva majdnem mindent maga körül, mígnem csak az élő lényeket érzékelte a siklóban. Érezte Lekauf-ot és az embereit. Érezte Pepint az energia kapcsolóinál. És ki tudta venni a sötét energia hét örvénylését az elülső részlegben a válaszfal mögött, mintha a duracél ott se lett volna köztük.

Hallatszott a feltöltődő sugárvetők kattanása és zúgása és egy halk sziszegés, ahogy a klónok közül hárman beállították a nyomást a lángszóróikon.

- Készen állunk, ha ön is, uram – mondta Lekauf.

Vader Pepinre koncentrált és Erőpajzsot vont köré.

- Pepin – most!

Vader összpontosítást érzett a zsilip mögül, és azt, ahogy a hét elme érzelte a fenyegetést és kinyúlt, aztán Pepin lekapcsolta a generátort és a sikló sötétségbe borult, a fénykardja vibráló, vörös pengéjét leszámítva. Felemelte a bal kezét - pontosan tudva, hol a zsilip leggyengébb pontja – és egy hatalmas Erőlöket küldött, amely elsöpörte a zsilipajtó mindkét felét.

Egy pillanatra mintha megállt volna az idő; Vader a fénykardok vörös pengéinek erdejét látta, amelyek éppen olyanok voltak, mint az övé. Erőlöket küldött a pilótafülkébe, éppen akkor, mikor a látómezejét meleg sárga fény töltötte be és a lángok hangos zaja betöltötte az előttük lévő, repedezett falú kamrát. A lángok a válaszfalakat nyaldosták és a pilótafülke nyílása felé tartottak.

Most már belülre is látott. Sikolyokat hallott. Három fénykard eltűnt. Úgy látszott belevesztek a lángokba. Heves, aranyszínű tükröződések táncoltak a fehér páncélok. De három energiasugár tovább ragyogott, és láthatta, hogy három Cuis klónnak - akik a saját Erő-pajzsokkal voltak körülveve - sikerült visszavernie a lángszórók támadását.

A rohamosztigosok páncéllemezei és öltözete tűzálló volt, és Lekauf embereinek sikerült úrrá lenniük a tűztől való mélységes emberi félelmükön, majd keresztülgyalogoltak a lángokon és tovább lőtték az égő gáz sugarait az előttük lévő fülkébe. Vader három testet látott a földön – amelyek matt feketére voltak szenesedve - és három mozgó pengét, de hol volt a negyedik?

Kinyúlt az elméjével az égő panelek és kezelőtáblák mögött keresgélve. Újabb tűzlabda haladt az egyik lángszóró csövétől a fedélzet túsó vége felé. Lekauf, aki szorosán Vader mellett haladt és nem viselt légző maszkot, felköhögött, ahogy csípős füst gomolygott vissza.

- Menjen innen! – mondta Vader, és az Erő segítségével áthatolt a Cuis klónok pajzsán, megragadva és összezúzva a torkukat. Egyikük megadta magát és Vader gyorsan felé mozdult, három nagy lépést tett előre és lesújtott a kardjával, hogy feldöntse a klónt.

Kettő maradt, plusz Sheyvan. Ő még mindig élt. Vader, bár nem látta őt, de érezte. Lekauf emberei gyors egymásutánban lángcsóvákat lőttek a két utolsó állva maradt Cuis klón felé, a bal válaszfalhoz szegezve őket, miközben azok próbálták fenntartani a védőbuborékukat Vaderrel szemben. Füst szállt fel mindenhonnan. A sikló belseje tűzálló anyagokból készült, de a zárt térben a hőmérséklet kezdett elviselhetetlenné válni.

Nele az égő gáz újabb sugarát lövellte a Sötét Jedikre. Aztán a Cuis klónok egyike nagy erőfeszítéssel visszaküldte a tűzlabdát Vaderre.

Vader öltözéke majdnem minden támadásnak ellenállt. De Lekauf – egy ember, akit arra képeztek ki, hogy megállás és vita nélkül reagáljon -, elé vetette magát és felfogta a lángok nagy részét. Zihálva

esett el, ahogy a klónok bekerítették a Sötét Jediket és Vader tiszta, fókuszált dühével szétrobbantotta az Erő-pajzsukat.

A fénykardjaik kihunytak.

- Pepin, a vezérlést, most! – kiáltotta Vader.

A siklóba visszatért az energia, és az oltóanyag kisebb zápora kezdett hullani a fedélzeti vezetékekből, eláztatva a füstölgő felületeket. Vader fél térdre ereszkedett, megragadta Lekauf vállait és kihúzta őt.

Amit Lekauf tett, ostoba gesztus volt, és Vader számára szükségtelen. De fájdalmas emlékeket ébresztett benne. Nem is olyan régen még ő kiáltott segítségért megégyve: és a mester, akiben megbízott, Obi-Wan Kenobi, magára hagyta őt, hogy meghaljon.

Vader nem hagyta volna el Lekaufot úgy, ahogy vele is tették. Támogatta a főtisztet; nem azért, hogy elnyerje a hűségét, ahogy Palpatine tette volna, hanem, mert Vader úgy hitte, Kenobinak is ezt kellett volna tennie övele.

Lekauf bőre megfeketedett, de fehér szemei tágra nyíltan ültek sokkos arcában; Vader baccát kért és Nele és Pepin rohantak hozzá elsősegélycsomagokkal. Lekauf felemelte a kezét és úgy nézett hólyagos kézfejeére, mintha az nem is a sajátja lett volna.

- A feleségem nagyon mérges lesz rám – mondta értelmetlenül, ahogy a súlyos sérültek szokták gyakran.

- Fogadok, hogy a felesége inkább hálás lesz, amiért egy darabban láthatja – mondta Pepin. – Gyerünk, vigyük a kabinba!

Vader felegyenesedett. A többi klón az elszenesedett elülső részleget nézte át, sugárvetőiket készenlétben tartva.

Sheyvannak ott kellett lennie valahol. Ez a hajó túl kicsi volt hozzá, hogy elrejtőzzön. Vader óvatosan keresztüllépett a gőzölgő törmeléken, amely most a tűzoltófolyadéktól volt csúszós, és intett a klónoknak, hogy hagyják egyedül. Érezte, hogy a Sötét Jedi életben volt, de úgy, hogy mindent beborítottak a fekete, nedves hamu rétegei, nehéz volt megmondani, hogy mi volt emberi test és mi csupán olvadt plasztoid burkolat. Fénykardját a kezében tartva belerúgott a padlón lévő halmokba.

Nyolc testet számolt; hat Cuis klónt és a legénység két tagját, akik már halottak voltak a támadás kezdetekor. Aztán egy megfeketedett alak megmozdult, amikor belerúgott.

Sheyvan talpra szökött, mint egy nedves, fekete hamuval borított rémálom. A fénykardja keresztülvágott a párás, meleg levegőn, de Vader egy felfelé irányuló csapással blokkolta.

- Önt is el fogja árulni, uram – mondta Sheyvan, miközben kardjaik egymásnak feszültek.

- Kevesen lesznek, akik nem próbálnak meg elárulni – mondta Vader és hátrébb lendült. Abban a pillanatban csak Lekauf helyzetére tudott fókuszálni, ami a sajátjának visszhangja volt, és a harag kiváló lencsének bizonyult, amin keresztül összegyűjthette az erejét. Visszaszorította Sheyvant, keresztül a csúszós fedélzeten, ahol megbotlott. Még most is, miután visszatartotta a lángokat és

túlélte a füstöt, a Sötét Jedi nehéz ellenfélnek bizonyult, és Vader őszintén bánta a végső csapást, amivel válltól csípőig kettészelte, majd a hullát ott hagyta a padlón.

Sheyvan az volt, amivé Palpatine tette őt. Vader egykor úgy gondolta, hogy olyan volt, amilyennek Palpatine tervezte, de most a maga ura lehetett.

A Császár akár befolyásolhatta is Sheyvant, hogy ezt tegye. Túl sok réteg. Túl sok játék.

A pilótafülke túl nagymértékben károsodott ahhoz, hogy visszavezhessék a siklót a Birodalmi Központba. Vader elküldött egy vészjelzést és várta, hogy értük jöjjenek. Visszament a nappali kabinba, hogy ellenőrizze Lekaufot, és Palpatine-t találta ott, az elsősegélycsomagot nézve, mintha az valaminek a kinyilvánítása lett volna.

- Túl fogja élni? – kérdezte Vader. *Tudom, milyen érzés ez. Tudom, mekkora fájdalommal jár.* – Károsodott a tüdeje?

Pepin oldalra hívta.

- Nagyon csúnyán megégett, uram – súgta.

- Én is túléltem már égési sérüléseket – mondta Vader. – Lekauf fölé hajolt és az arcába nézett, annak a képnek a töredékét látva, amilyennek Palpatine láthatta egyszer őt. – Szerencséjére ön túl húséges, hadnagy.

- Ez a munkám, uram.

Talán viccelni próbált. A klónok arcáról ítélve – akiket ő képzett ki -, bennük is ugyanúgy húséget ébresztett. Majdnem védőkört formáltak körülötte. Nele egy sor bactába áztatott törlőruhát adott át Pepinnek.

- Sohasem okozott még csalódást – mondta Vader. Lekauf - akinek arcát és kezeit nedves géz borította – pislogott néhányat. – Korai volt még a bocsánatkérése - Lekauf idővel felépül, és talán újabb embereket fog kiképezni. De mostantól ő lesz a klón zászlóalj ősatyja; az emberei legyőzték a Sötét Jediket és – még ha Vader segített is nekik -, bizonyították a képességeiket.

Lekauf büszke lehetett. És legalább újra láthatta a családját. Sebesülten vagy sem, voltak bizonyos tulajdonságai, amiket mások – még maga Vader is – irigyelnének.

***

BIRODALMI PALOTA, CORUSCANT: KÉT NAPPAL KÉSŐBB

- Hogy van a hadnagyod? – kérdezte az Uralkodó.

Vader az 501-es Légión soraikat figyelte a felvonulási területre néző ablakból. Egyfajta nyugalmat adott a tudat, hogy legtöbbször számára – azoknak, akiknek az egész élet a katonáskodásból állt és nem törekedtek ennél többre -, az élet a munkavégzés egyszerű folyamata volt, és nem gondoltak arra, hogy kit mozdítanak el a helyéről, ki ellen követnek el merényletet és kinek a számításait húzzák keresztül.

- Már javul az állapota, mester.

- A hűség nemes tulajdonság.

- Utasítottam az Arkaniai Mikrotechnológiákat, hogy gyártsanak egy zászlóaljnyi Lekauf klónt. Úgy vélem, bebizonyították a képességeiket.

- Igen – Palpatine odasétált az ablakhoz, hogy Vader mellett álljon, mintha csak kíváncsi lett volna, mi vonta magára a tanítványa figyelmét. – Töröldesd a Cuis klónokra szóló megrendelést. Egyelőre.

Már megtettem.

- Úgy lesz, mesterem.

- Még mindig nyugtalan vagy. Érzem.

Vader úgy döntött, megkockáztatja a kérdést, amin gondolkodott. Palpatine már úgyis tudott róla. Az egyetlen kérdés az volt, hogy feltegye-e.

- Mester, Sheyvan lázadása azért volt, hogy engem tesztelj velem?

Palpatine hevesen odafordította a fejét. Csuklyája beárnyékolta a szemeit. Arca egykor jóságosnak tűnt Vader szemében.

- Ha ez egy teszt volt, Vader Nagyúr, akkor a klónoké volt, nem a tiéd. És ha az volt, akkor Lekauf csoportja bizonyult a legjobbnak.

Tehát ez volt az indítékod. Hogy egy kis elmemanipulációval Sheyvan neheztelését gyűlöletté változtasd. És milyen silány jutalom ez Lekaufnak.

Vader igyekezett fékezni a haragját pusztán azért, hogy megvonja a mesterétől a győzelem ízét.

- Egy valódi vészhelyzet mutatja meg igazán, milyen fából faragták az embert.

- Természetesen nem zárom ki, hogy további Cuis klónokat készítsünk.

Mennyire előre tervezed meg a kis játékaidat? Évtizedekig vártál, hogy legyőzd a Jediket. Életek trillióit használtad fel, hogy ezt elérd. Képes leszek rá valaha, hogy elegendő lépéssel járjak előtted?

- Úgy érzem, a Sötét Jedik nem alkalmasak a Birodalmi Hadseregbe.

- A megfelelő parancsnok irányítása alatt azok lesznek.

- És ki képezné ki őket?

- Te, Vader Nagyúr.

- Jobban szeretem az átlagos katonákat. Ők nem sóvárognak a hatalom után. Minden időmet azzal kellene töltenem, hogy a hátamra ügyelek.

- Valóban - mondta Palpatine.

Eleinte csak egy játék volt, egy bosszantó játék, de csak szócsatákból állt; a Császár nem hazudott, de igazat sem mondott. Mostanra megszűnt kihívásnak lenni, és Vader valami egyszerűbb viszonyra

vágyott. Éles határ húzódott aközt, hogy az állandó kihívásokkal megerősítünk egy embert, vagy az ellenségünké tesszük. - Talán az a megoldás arra, hogy ne kelljen ügyelnem a hátamra, hogy rákényszerítem az ellenségeimet, hogy ők ügyeljenek a sajátjukra – mondta Vader.

Egy nap eljövök érted.

- Vagy ráveszel másokat, hogy őrizzék helyetted – mondta Palpatine és megfordult, hogy egyedül hagyja tanítványát az előcsarnokban.

Vader most már tudta, hogy nem volt olyan Erőhasználó – sötét oldali vagy bármilyen -, akiben teljesen megbízhatott volna, és legkevésbé a saját mesterében bízott. Vader önmagán kívül senki mellett sem tartott ki, kivéve az érdekeltségét abban, hogy Lekauf hasonmásai – akiknek egyáltalán nem voltak különleges képességeik és hatalmuk – egészségesek legyenek.

Kivéve persze, ha a szerény őszinteséget képességnek vesszük.

Abban a pillanatban úgy gondolta, hogy ez felér bármilyen Erő-hatalommal.

Igen, Vader jobban szerette az egyszerű embereket, akiket az erőfeszítéseik tettek elsőrendűvé. Az a része, amely Anakin Skywalker volt, emlékezett arra a néhány dologra, amelyekért küzdenie kellett, hogy elérje – szerelem, izgalom, szabadság – és arra gondolt, mennyivel inkább fellelkesítették őt ezek, mint a bámulatos és könnyen szerzett hatalma.

Valaha ő is ember volt. Lekaufra gondolva eltűnődött, vajon úgy dönt-e valaha, hogy újra az lesz.